

«Εκείνο τον καιρό, καθώς

περνούσε ο Ιησούς, είδε έναν άνθρωπο που είχε γεννηθεί τυφλός. Τότε τον ρώτησαν οι μαθητές του και του λέγουν διδάσκαλε, ποιός αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του, για να γεννηθεί τυφλός; Αποκρίθηκε ο Ιησούς· ούτε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του, αλλά γεννήθηκε τυφλός για να φανερωθούν σ' αυτόν τα έργα του Θεού. Εγώ πρέπει να εργάζομαι τα έργα εκείνου που με έστειλε, ως που ακόμη είναι ημέρα· έρχεται νύχτα όπου κανένας δεν μπορεί να εργάζεται. Όταν είμαι στον κόσμο, φως είμαι του κόσμου. Αφού είπε αυτά έφτυσε χώμω και με το σάλιο έκαμε λάσπη και έβαλε τη λάσπη πάνω στα μάτια του τυφλού και του είπε: πήγαινε να νιφτείς στη δεξαμενή του Σιλωάμ, που στα ελληνικά θέλει να πει «απεσταλμένος».

Πήγε λοιπόν και νίφτηκε και ήλθε βλέποντας. Ο γειτόνοι του λοιπόν και εκείνοι που

τον έβλεπαν και ήξεραν πως πρώτα ήταν τυφλός, έλεγαν αυτός δεν είναι που καθόταν και ζητιάνευε; Άλλοι έλεγαν πως αυτός είναι· άλλοι πως κάποιος όμοιος του· εκείνος έλεγε πως εγώ είμαι· του έλεγαν λοιπόν πώς ανοίχτηκαν τα μάτια σου; Αποκρίθηκε εκείνος και είπε· ένας άνθρωπος που λέγεται Ιησούς έκαμε λάσπη και έβαλε πάνω στα μάτια μου και μου είπε: πήγαινε στη δεξαμενή του Σιλωάμ και νίψου. Πήγα λοιπόν και νίφτηκα και είδα το φως μου. [\(περισσότερα...\)](#)